

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

PÍSEMNÁ REFLEXE K HABILITAČNÍMU ŘÍZENÍ

Odb. As. MgA. Lukáš Klánský, PhD.

Obsah

Dětství, první kontakty s hudbou
3

Studium na Pražské konzervatoři
4

Studium na HAMU (bakalářské)
5

Studium na HAMU (magisterské)
7

Studium na HAMU (doktorandské)
8

Studium na HAMU (dirigování)
11

Koncertní činnost
13

Sólová vystoupení a vystoupení s orchestrem
13

Dirigování od klavíru
15

Duo Mráček Klánský
16

Lobkowicz Trio
18

Duo Václav Hudeček a Lukáš Klánský
20

Duo Ivan a Lukáš Klánský
21

Spolupráce s dalšími hráči:
21

Zhodnocení dosavadní interpretační činnosti a další vize
24

Nahrávací činnost
25

Pedagogická činnost
27

Letní kurzy	28
Klavírní kurzy v Mikulově	28
Geneva String Academy	29
Masterclassy	30
Poroty	31
Přednášky	31
Zkušenosti z akademické samosprávy	32
Závěr	33

Úvod

Je velice nelehký úkol napsat práci, která reflektuje můj dosavadní profesní život. Takové zadání by člověk nejspíše svěřil někomu jinému, jelikož strach z neobjektivity směrem ke své vlastní osobě je velký a jistě i opodstatněný. Zároveň je ale zadání úkolu moudré. Pedagog musí neustále hodnotit, komentovat, analyzovat a dávat do širších souvislostí činnost jiných lidí - svých studentů. I tam je velice těžké být objektivní. Každý může snadno své studenty hodnotit přísněji než jiné, jelikož zná detailně i průběh nastudování jednotlivých skladeb a nepatrné chyby může vnímat přehnaně. Nebo naopak u svých studentů může spíše vidět vždy to lepší a přestane vnímat kriticky. Je tedy velice zajímavé pokusit se nahlédnout objektivně sám na sebe. Každý člověk je totiž svým učitelem i žákem zároveň.

Pokud bych měl hledat základy toho, jak jsem se dostal k tomuto ušlechtilému úkolu, tedy pokusit se získat titul docenta na mé alma mater, musím především poděkovat lidem, kteří mě nejvíce ovlivnili. To je samozřejmě moje rodina. Matka, otec, prarodiče a další příbuzní, ale také mnoho pedagogů hudby i jiných předmětů, kteří mi celý život otevírali dveře poznání, zajišťovali zdravý vývoj a vyrůstání v estetickém a morálním prostředí, zprostředkovali kontakt s uměním, věděním a smysluplným životem. Těmto lidem patří velký dík. V jednotlivých kapitolách na ně vzpomenu detailněji a jmenovitě.

Pedagogická práce je posláním. Vyučování hře na hudební nástroj je však velice specifické. To, co pocitově všichni dávno víme, jsme měli možnost si v nedávné době ověřit během pandemie Covidu 19. Zatímco hromadné přednášky se dají poměrně dobře učit i on-line, u výuky hudby je propad naprosto signifikantní. Předávat znalosti a schopnosti, jak hrát na hudební nástroj, je velice komplexní soubor činností, který jistě vychází z obecných poznatků o pedagogice, jeho specifická a individualita každého studenta mu však dodává jistou míru nepostihnutelnosti. Předání znalostí a dovedností, ale i kultivování vkusu, třibení odhadu, to je těžko popsateľný proces, na který není přesný návod. Určitá míra tajemnosti a nejednoznačnosti je společná pro interpretační umění i hudební pedagogiku.

Jako aktivní hráč i jako pedagog cítím povinnost hudbu zkoumat po teoretické stránce, poznávat její zákonitosti, formulovat způsoby, jak svou hru zlepšit, neustále

se vzdělávat, poslouchat nahrávky od těch nejstarších, které máme k dispozici, až po nejnovější, mít přehled o interpretačních trendech a sledovat rozdílné pedagogické metody jak obecné, tak hudební. Ani to však nezaručí, že vždy dokážu předat studentům to nejlepší, co umím a vím. Přes svou snahu pochopit hudbu vědecky je nezbytné mít i velkou míru intuice. Tu si člověk vybuduje především zkušenostmi interpretačními, pedagogickými, ale i dalšími.

Každý jednotlivý student potřebuje velice rozdílný způsob práce, aby byl pedagog schopen ho dovést k maximálnímu rozvoji jeho interpretačních, estetických a obecně uměleckých schopností. Aby hudební pedagog dokázal vystihnout, jak kterému studentovi předat informace nejlepší možnou cestou, měl by mít dobré znalosti z oblasti psychologie, být zdatným v komunikaci, měl by mít široký rozhled v jiných uměleckých (ale i dalších humanitních) oborech, aby dokázal co nejlépe přiblížit svou představu mnoha rozličnými způsoby.

To jsou všechno požadavky, které je velice náročné splnit. Cesta k tomu být dobrým pedagogem je dlouhá a kolikrát složitá. Nacházím ale mnoho potěšení nejen v pedagogické práci jako takové, ale i v cestě, jak se zdokonalovat v širokém záběru znalostí a kompetencí, které jsou pro tuto ušlechtilou práci nezbytné.

Pokusím se na příštích stránkách shrnout můj dosavadní profesní život, aby bylo možné posoudit, zda bych mohl náročné parametry, které jsem nyní popsal, splňovat.

Dětství, první kontakty s hudbou

Od dětství jsem vyrůstal v hudebním prostředí a uměním jsem byl vždy obklopen. Na klavír jsem začal hrát v pěti letech. Od mých hudebních začátků jsem se o hudbu zajímal poměrně komplexně. U klavíru jsem trávil čas nejen ten "povinný", kdy jsem cvičil zadané skladby, ale hrál jsem hodně z listu, improvizoval a pokoušel se o komponování. Klavír jsem slýchal od malička, když můj otec, prof. Ivan Klánský doma cvičil. Klavír ale nebyl jediný nástroj v mém okolí. Moje matka, Taťána Klánská je kytaristka, hudbu jsme společně poslouchali od doby, co si pamatuji. Moji prarodiče z matčiny strany také vystudovali hudbu, babička operní zpěv a děda klavír, a jelikož se živil jako hudební režisér a skladatel, měl jsem možnost nahlédnout do hudebního řemesla i z jiných perspektiv. Už během docházky na hudební školu jsem hodně hrál komorní muziku, převážně klavírní trio.

Moje pedagožka na ZUŠ, Růžena Učňová, dbala především na zvukovou kultivovanost, hloubku hudebního projevu a pěstovala u svých žáků lásku k hudbě. Věnovala se své třídě nesmírně obětavě a kromě odborné stránky uměla taky každého velice účelně motivovat.

Co se týká repertoáru, hrál jsem hodně Bacha, ale i Purcella, Lullyho či Händela. S klasicismem jsem se seznamoval především přes tvorbu české hudební emigrace 18. století a postupně jsem se propracoval k Mozartovi. Růžena Učňová znala mnoho zajímavých a méně známých skladeb, a díky tomu mi dopřála hrát díla skladatelů, po které jsem považoval za skladatele "pro velké", ale při tom šlo o skladby úrovně odpovídající mému věku. (Schubert, Mendelssohn, Chopin, Rachmaninov, Janáček) Se současnou hudbou jsem se seznamoval především přes dílo Luboše Sluky.

Díky předmětu Pedagogická praxe, který se vyučoval a dodnes vyučuje na HAMU, jsem měl možnost jako model docházet k prof. Aleně Vlasákové a k tehdejšími studentům HAMU, kterým jsem dělal modelového žáka. Byl to Štěpán Kos, Martin Kasík a Kristina Krkavcová (později Kasíková). Bylo nesmírně obohacující porovnávat rozdíly v přístupu a v prioritách zkušené pedagožky a mladých klavíristů, aktivních hráčů.

Během let na hudební škole jsem se zúčastnil mnoha soutěží, na kterých jsem ve většině případů získal ocenění. (Prague Junior Note, Virtuosi per Musica di Pianoforte, Soutěž hudebních škol MŠMT, Košice, Agropolli, Vresse)

Za nedocenitelný přínos Hudební školy hlavního města Prahy považuji, že jsme měli možnost velice často koncertovat jak v sále naší školy, tak v prostorách, které si škola pronajímala na koncerty (např. Sál B. Martinu.) Tato zkušenost byla opravdu nesmírně cenná a pro další hudební vývoj klíčová. Společně se studiem klavíru jsem také navštěvoval soukromé hodiny skladby u prof. Vladimíra Tichého.

Studium na Pražské konzervatoři

Na Pražskou konzervatoř jsem nastoupil v roce 2004 do třídy prof. Evy Boguniové. V prvním ročníku mého studia byla v říjnu Soutěžní přehlídka konzervatoří, kam jsem byl oddělením vybrán, takže jsem hned od prvních dnů studia pracoval velice intenzivně. Způsob práce prof. Boguniové byl odlišný, než jsem byl zvyklý ze ZUŠ. Hudební nasazení a kultivovaný zvuk už byl samozřejmostí a nejvíce jsme pracovali na zdokonalování technických dovedností, poctivém čtení zápisu a exaktnosti metro - rytmického průběhu skladby. Výběr repertoáru prof. Evy Boguniové byl podobný jako jsem byl zvyklý od Růženy Učňové, zadávala ale hodně Etud od Moritze Moszkowského. Na tom si zpětně uvědomuji, jak je výběr repertoáru důležitý. Etudy Carla Czerného mě příliš nebavily a nevěnoval jsem jim dost práce, jen to nezbytné minimum, abych je na hodině zahrál. Eva Boguniová to ihned rozpoznala a vybrala etudy, které jsem považoval za umělecky mnohem zajímavější a chtěl jsem je nacvičit natolik kvalitně, abych je mohl hrát na koncertech.

Nastudovaný program jsem rozšiřoval o mnoho známých i méně známých autorů, ale už během konzervatoře se jasně vymezili tři autoři, kteří dodnes tvoří těžiště mého repertoáru: Mozart, Beethoven a Chopin.

Během studia konzervatoři se ještě prohloubil můj zájem o komorní hru. S mým tehdejším klavírním triem jsme se stali například laureáty Concertina Praga. (Trio con brio, Petr Matěják- housle, Marie Šimková- violoncello) Hrál jsem i dua s houslemi, flétnou, doprovázel jsem hodně zpěváky. Měl jsem moc rád předmět Improvizace a hra z listu, který vyučoval prof. Jiří Pazour, a od kterého jsem se hodně naučil. K

tomu všemu jsem se samozřejmě zúčastňoval klavírních soutěží (např. Beethovenův Hradec 2007, 1. cena, Soutěžní přehlídka konzervatoří 1. cena 2004, 2009) Díky prof. Viktorii Švihlíkové, která dlouhodobě sledovala můj klavírní vývoj, jsem měl možnost dvakrát vystoupit na recitálu v Bösendorfer Salon ve Vídni.

Můj široce pojatý zájem o hudbu tehdy vyústil ve studium dirigování paralelně ke klavíru. Do prvního ročníku na dirigování jsem nastoupil současně se čtvrtým ročníkem klavíru. Dirigování jsem na konzervatoři studoval ve třídách prof. Hynka Farkače a prof. Miriam Němcové, sborovou tvorbu u prof. M. Košlera. Během posledních dvou let studia klavíru na konzervatoři jsem začal pravidelně hrát sólové recitály v ČR, ale i v zahraničí. Natočil jsem své debutové CD s díly J. S. Bacha, L. van Beethovena a F. Chopina. Zároveň přibývalo i koncertních příležitostí komorních.

Měl jsem štěstí, že na komorní hru, která bývá bohužel často na školách podceňovaná, jsem měl prof. Jana Ostrého. Tento vynikající flétnista tehdy učil poměrně krátce a pro nás studenty byl nesmírně obdivovaný nejen pro své herní a pedagogické kvality, ale jako mladý pedagog nám byl blízký i lidsky. Byl velice náročný nejen na množství a rychlost nastudovaného repertoáru, ale i na znalosti o daných skladbách, skladatelích a historickém kontextu. Nechtěli jsme zklamat důvěru, kterou v nás vložil a proto jsme se komorní hře věnovali nesmírně poctivě.

Dirigování jsem nakonec na konzervatoři nedostudoval, neboť po nástupu na studium klavíru na HAMU do třídy svého otce, prof. Ivana Klánského, jsem měl mnoho příležitostí koncertovat a byla třeba veškerý pracovní čas a koncentraci namířit na klavír.

Na konzervatoři mě však ovlivnilo více pedagogů, rád bych jmenoval například doc. Eduarda Doušu, jehož výuka hudebně teoretických předmětů mi dala hlubší vhled do partitury, ale také češtinářku, prof. Vladimíru Míchalovou, jejíž brilantní přednášky o literatuře zásadně utvářely moje vnímání kultury a vlivu umění na lidskou duši.

Studium na HAMU (bakalářské)

V roce 2010 jsem nastoupil do prvního ročníku bakalářského studiu na HAMU do třídy svého otce, prof. Ivana Klánského. Jeho způsob výuky jsem znal samozřejmě

déle, jelikož jsem s ním už od dětství jezdil poslouchat mnohé jeho kurzy a masterclassy. Při pravidelném studiu jsem ale byl zase znovu nadšen jeho schopností nacházet výstižné a nesmírně platné rady, které přes svou zdánlivou jednoduchost nijak neopomíjejí složitost a komplexnost uměleckého procesu. Jeho slovy - "pedagog musí být především skvělý diagnostik."

Přibližně v době přechodu z konzervatoře na HAMU jsem začal jako sólista pravidelně vystupovat s českými orchestry (Komorní filharmonie Pardubice, Filharmonie Hradec Králove, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, Moravská filharmonie Olomouc, Západočeský symfonický orchestr Mariánské lázně, Karlovarský symfonický orchestr). Dostal jsem nabídky vystupovat s renomovanými českými sólisty i komorními soubory. S Pražákovým kvartetem a kontrabasistou České filharmonie Pavlem Nejtkem jsem v roce 2012 natočil Sextety M. I. Glinky pro renomovanou nahrávací společnost Praga Digitals.

Bylo pro mě nesmírně přínosné mít ve svém otci pedagoga, který během své kariéry odehrál velké množství repertoáru a dokázal mi poradit z mnoha různých úhlů pohledu. Od celkového, filozofického pohledu na konkrétní skladbu, její místo v dějinách klavírního umění, přes způsob nácivku, stylovost interpretace, až po běžné provozní záležitosti. (Který typ klavíru je náchylný na jaké zvukové či mechanické problémy, které tóny v komorní hudbě vynést, abych pomohl hráčům na smyčcové nástroje s intonací, na které akordy chodí orchestr vždy pozdě, jak učinit nepřehledná místa v partituře transparentní pro spoluhráče nebo dirigenta). Za velké pedagogické umění považuji i to, že dokázal dle mého názoru ideálně vybalancovat požadavky na můj sólový a komorní repertoár.

V roce 2013 jsem se rozhodl zúčastnit se Chopinovy soutěže v Darmstadtu. Významná a velice náročná soutěž pro mě byla velkou výzvou. Chopin ale už tehdy patřil k těžišti mého repertoáru a tudíž jsem neměl velký problém široký požadovaný program obsáhnout. V této soutěži postupuje do finále 8 pianistů a porota uděluje 6 hlavních cen. Získal jsem tehdy právě šestou cenu. Velice jsem si vážil toho, že jsem došel do finále a získal cenu, když v porotě seděli osobnosti jako například Dang Thai Son, Katarzyna Zydrón Popowa, Martin Kasík, Giovanni Belucci a další.

Můj bakalářský koncert měl na programu Mozartovo Rondo D dur, Beethovenovu Sonatu f moll op. 57 "Appassionatu" a Chopinovu Sonatu b moll a Variace op. 12. Tématem mé bakalářské práce byla velká osobnost, prof. Viktorie Švihlíková.

Studium na HAMU (magisterské)

Po skončení bakalářského stupně jsem pokračoval dále ve studiu. Můj repertoár se tehdy rozšiřoval v oblasti komorní i sólové především o dílo J. Brahmse, pro kterého jsem se nadchnul a zůstal mě blízký už napořád. Zároveň jsem se svým otcem a pedagogem v jedné osobě pracoval na prohloubení pochopení děl Leoše Janáčka, ale i na neustále kultivaci a zdokonalení úhozu v repertoáru raně romantickém, především v dílech F. Mendelssohna - Bartholdyho. Na ročníkovém koncertě jsem uvedl díla Leoše Janáčka, Johannese Brahmse a Romana Haase, jehož tři klavírní skladby jsem i premiéroval. Na absolventském koncertě jsem pak uvedl skladby J.S. Bacha, L. van Beethovena a J. Brahmse.

V roce 2014 jsem stál před velkým rozhodnutím - zda se pokusit se o účast na Chopinově soutěži ve Varšavě v roce 2015. Od dětství jsem to vnímal jako jeden z cílů mého snažení. Repertoár na takovou soutěž jsem měl z většiny nastudovaný, navíc od porotců na výše zmíněné soutěže v Darmstadtu, která je považovaná za takový předstupeň k varšavské soutěži, jsem měl veskrze pozitivní zpětnou vazbu a doporučení se soutěže ve Varšavě zkusit zúčastnit. Já jsem tehdy ale věděl, že příprava na takovou soutěž by znamenala obětovat po dobu zhruba roku většinu dalších hudebních aktivit. Jak už jsem nastínil dříve, hudba mě vždy fascinovala ve větší šíři, než je pouze sólové hraní. Rozhodl jsem se tehdy se do předkola varšavské soutěže nepřihlásit. V tom roce jsem dostal nabídku vyučovat na plzeňské konzervatoři, měli jsem poměrně dost koncertů s Lobkowicz triem (Jan Mráček - housle, Ivan Vokáč - violoncello), s Janem Mráčkem jsme hráli i jako duo. Tohoto rozhodnutí jsem nakonec nikdy nelitoval. V létě 2014 jsme s Lobkowicz triem získali první cenu a cenu publika na soutěži Johannese Brahmse v Pörtlachach. O dva týdny později Jan Mráček zvítězil na soutěži Fritze Kreislera ve Vídni a s jeho úspěchem přišlo i mnoho koncertů pro naše duo. V následujících letech jsem s triem i s duem vystoupili na mnoha významných pódii v Evropě. Toto rozhodnutí mě v důsledku vedlo i k myšlence přihlásit se na doktorandské studium. Můj zájem o

hudbu v širokém spektru a bližší setkání s hudbou Jana Václava Hugo Voříška mě přivedlo k tématu, které mi oborová rada schválila.

Má magisterská práce měla téma “Murray Perahia a jeho přínos klavírní interpretaci”.

Studium na HAMU (doktorandské)

V roce 2015 jsem zahájil doktorandské studium. V té době byla moje koncertní činnost asi zcela nejintenzivnější. Paralelně s koncertní činností komorní i sólovou jsem působil na konzervatoři v Plzni. Moje studentka, Michaela Augustinová, získala 2. Cenu na Soutěži B. Smetany v Plzni a byla přijata na HAMU. V roce 2014 jsem také dostal nabídku na Gymnázium a hudební škole hlavního města Prahy, abych ke korepeticím přibral i výuku hlavního oboru. Během třech let byl zájem o studium v mé třídě takový, že jsem nakonec korepetovat přestal a mám od té doby plnou třídu studentů hlavního oboru klavír, příležitostně vyučuji i komorní hry. Pedagogické zkušenosti ze středních škol mi byly nesmírně cenné hned v prvních letech doktorandského studia. Na HAMU jsem jako doktorand měl možnost zapojit se do pedagogického procesu a společně s I. Klánským vyučovat Michaelu Augustinovou, která byla přijata do jeho třídy. Zároveň jsem po dobu téměř dvou měsíců jako zástupce vyučoval třídu doc. Martina Kasíka, který měl koncertní turné.

Pro můj zájem o zkoumání hudby z různých perspektiv jsem si oblíbil přednášky prof. Vladimíra Tichého, který nám doktorandům zprostředkoval své celoživotní poznatky a hudební analýzu dokázal nesmírně působivě rozšířit o souvislosti historické, filozofické a společenské.

Má doktorandská přednáška v rámci cyklu “Poetika interpretačního výkonu” se stala základem pro další přednášky v ČR, kde jsem měl možnost představit dílo J. V. H. Voříška. V rámci zkoumání hudební řeči Voříška a jeho současníků jsem podrobně zpracoval i zákonitosti v zápisu Ludwiga van Beethovena, což jsem na svých přednáškách později uváděl jako samostatné téma.

Po hráčské stránce jsem se po celou dobu studia snažil ve spolupráci s prof. Ivanem Klánským o tříbení stylové a zvukové stránky v interpretaci Voříškova díla. Pro velké

zjednodušení by se dalo říci, že k nalezení cesty k Voříškovu dílu musí pianista odlišit plochy “beethovenského” a “hummelovského” typu.

Během natáčení Voříškova klavírního díla jsem zažil nutnost natočit během relativně krátké doby velké množství repertoáru ve studiu. (Studium je sice časově poměrně dlouhé, ale můj plán byl nejprve co nejvíce skladeb detailně poznat, provést na koncertech, ale natočit je až teprve když budu přesvědčený o své interpretaci daného díla)

Tato zkušenost mi přinesla mnoho poznatků ke cvičení technicky náročných ploch a k získání úhozové jistoty v co nejkratším možném čase.

Z Voříškova díla jsem si na repertoáru ponechal několik skladeb, které považuji za nejlepší. Ty uvádím pravidelně na koncertech v ČR i v zahraničí. Zde přikládám ukázkou z posudků mých oponentů, nejdříve posudek doc. Borise Krajného: *Disertační práce Mgr Lukáše Klánského je velmi fundovaný spis, který zkoumá téměř celé dílo skladatele. Samozřejmě zde nechybí soupis veškeré Voříškovy tvorby a životopis, autorem nadpisu označený stručný, je výstižná, téměř pouze několika větami zachycená životní pouť skladatelova. Než přistoupí autor k výčtu a popisu klavírního díla, nastíní metodu své práce při zkoumání interpretace. Vymezí prostor, ve kterém se bude pohybovat a stanoví pravidla hry. Je si vědom /jak sám píše/ nebezpečí dvou extrémů. Akademickému, nezáživnému popisu skladeb na straně jedné a poněkud nevědeckému popisování “dojmů a nálad” na straně druhé. Připouští však, na jiném místě práce, “že faktor alespoň mírné nejasnosti, nepopsatelnosti a abstrakce k umění patří” s tím nelze než souhlasit. Myslím si, že se doktorandovi podařila zlatá střední cesta a napsal text čtivý a odborný, zajímavý, poučný i poučený. Ví, co chce říci, jak formulovat a utvořit resumé. Mnohdy závěr kapitoly tvoří předmět další statě. Takový spis mohl napsat nejen muzikant s praktickou znalostí problematiky, ale i komorní hráč a pedagog, ale především znalec Voříškova díla. S odbornou erudicí se zabývá motivickou prací, tektonikou, artikulací, otázkami tempa, frázováním, pedalizací /která je např. dopsána vydavatelem/. Dává také praktické rady interpretační. Přitom si všímá a srovnává textové rozdíly v různých vydáních. Je ale schopen odstoupit od “podrobné práce s detailem” a dovede se zamyslet /např./ nad faktem, proč se tato výše zmíněná díla nehrají tolik, jak by zasluhovala. Nevyhýbá se jakémukoliv problému či úhlu pohledu. Do tohoto okruhu patří kapitoly o srovnání tří pianistů. Uvedené dva příklady z Beethovenových*

sonát /op. 31 č.2 a op. 57/ jsou příkladem toho, že i ke skladatelovým pokynům je nutno přistupovat pružně. Podobně autor textu doporučuje /dle mého názoru zcela správně/ zacházet s metronomickými údaji "s jistou licencí". Čtvrtěová nota se rovná 120 je sice přesné číslo, ale nic nevypovídá o průběhu skladby, akustice prostoru, kvalitě nástroje o nosnosti zvuku ani nemluvě. Těmito, i dalšími úvahami se zabývá doktorand ve svých závěrečných kapitolách. Zmiňuje se také o inspiraci - důležitém, ne-li nejdůležitějším prvku umělecké práce. Také o instinktu. Ať už získaném, nebo vrozeném - zdá se, že budoucnost J.H. Voříška je v dobrých rukou.

Zde předkládám několik úryvků z posudku MgA Norberta Hellera.

Zcela stěžejní a zásadní úsek práce L. Klánského tvoří interpretační rozbor Voříškových klavírních skladeb sólových, komorních a písňových s doprovodem klavíru.

Musím ocenit velmi promyšleně vybrané ukázky Voříškových skladeb, jejich detailní rozbor a to nejen obsahový, ale i motivační a harmonický. S velkou profesionalitou objasňuje určitá komplikovaná místa a naznačuje, jak je možno je chápat a následně interpretovat.

Velmi oceňuji na DP pana Klánského jeho poctivý a objektivní přístup ke zvolenému tématu a stejně upřímný zájem o znovuzrození Voříškova skladatelského odkazu. Ostatně umocňuje to i svým intenzivním pětiletým studiem Voříškových skladeb, které dovršil natočením podstatné části jeho klavírního díla. Celá DP je obsahově bohatá a pestrá a je psána velmi kultivovaným a čtivým jazykem. V neposlední řadě se dotýká témat, o kterých by současný mladý interpret měl přemýšlet a to nejen ve vztahu k Voříškovi. Hledání té správné interpretace Voříškovy hudby, nebude asi nikdy uzavřeno, ale to ostatně platí i pro ostatní autory. Tak můžeme dále spoluutvářet tento svobodný prostor našeho bytí.

Závěr: Doporučuji k obhajobě.

Doktorandský titul jsem nakonec obhajoval až v roce 2020, kdy už jsem byl externím pedagogem školy. Komplexní zkušenosti z procesu studia, ať už se jedná o vytvoření písemné části práce, ale i natočení cd, výuka a přednášková činnost, zásadně ovlivnily mé umělecké, organizační a pedagogické kompetence.

Studium na HAMU (dirigování)

V době klavírního doktorandského studia jsem si vzpomněl, že když jsem ve dvaceti letech přerušil studium dirigování, sliboval jsem si, že se k tomu jednou vrátím. Proto jsem v roce 2017 začal studovat dirigování na HAMU ve třídách prof. Leoše Svárovského, doc. Tomáše Koutníka a doc. Hynka Farkače. Díky spolupráci katedry dirigování a PKF Prague philharmonia jsem se dostal k tomuto špičkovému tělesu při několika výchovných koncertech a při ročníkovém koncertu v cyklu "Ti nejlepší", kde jsem dirigoval Rumunské Tance Bély Bartóka a 5. Klavírní koncert L. van Beethovena se sólistkou Johanou Hanikovou. Katedra dirigování také spolupracuje se Severočeskou filharmonií Teplice, kde jsem měl možnost během pravidelných kurzů řídit symfonický orchestr v symfoniích (Mozartova Symfonie C dur "Jupiter", Brahmsova 3. Symfonie, Brahmsovy Variace na Haydnovo téma) i v doprovodech instrumentálních koncertů (Sibeliův Koncert pro housle, Dvořákova Romance).

V létě 2018 se konala v německém Meiningen soutěž v dirigování od klavíru. Přestože jsem se v té době už nezúčastňoval klavírních soutěží, rozhodl jsem se tuto výzvu zkusit. Předkolo bylo dle nahrávky, tak jak bývá na mezinárodních soutěžích zvykem. První kolo pak bylo čistě klavírní a každý musel provést virtuózní etudu a další skladby dle vlastního výběru. Náplní druhého kola byla zkouška s orchestrem. Bylo zcela na zvážení soutěžícího, jak se rozhodne zkoušku pojmout - zda chce zkoušet detaily, větší plochy, zda chce hodně hrát, či se spíše věnovat orchestru. Každopádně musí během krátké zkoušky (25 minut) připravit daný koncert tak, aby ho bylo možno provést. Ve výběru byly pozdní koncerty W. A. Mozarta a všechny koncerty L. van Beethovena. Já jsem si vybral Mozartův Koncert d moll K 466. V tomto kole hodnotila už nejen porota složená z klavíristů i dirigentů, ale i orchestr a jeho šéfdirigent. Ve finále šlo o provedení celého koncertu jako sólista i dirigent v jedné osobě. Získal jsem druhou cenu. Od té doby se intenzivně věnuji tomuto oboru a ve dvojroli dirigenta a sólisty jsem spolupracoval s několika orchestry. (Viz dále v kapitole dirigování od klavíru.) S přípravou na soutěž mi tehdy velice pomohl prof. Leoš Svárovský a doc. Stanislav Bogunia, který se sám této dnes poměrně neobvyklé disciplíně věnuje.

Během studia dirigování jsem dostal nabídku externí smlouvy pedagoga na katedře klávesových nástrojů a rozhodl jsem se, že by nebylo vhodné na jedné škole být

zároveň studentem i pedagogem, proto jsem studium dirigování oficiálně ukončil. Nadále jsem ale měl možnost prohlubovat zkušenosti během soukromých konzultací s prof. Leošem Svárovským.

Koncertní činnost

Sólová vystoupení a vystoupení s orchestrem

Nabídky na první koncerty mimo těch organizovaných školami, na kterých jsem studoval, jsem začal dostávat již od studia na konzervatoři. Jak už jsem výše zmínil, díky prof. Viktorii Švihlíkové jsem měl možnost dvakrát vystoupit ve Vídni, v Bösendorfer Salon, poté v Paříži v Musée Debussy, následovala vystoupení v ČR. S Komorní filharmonií Pardubice jsem během studia na konzervatoři provedl na festivalu Svátky hudby Václava Hudečka Beethovenův Koncert pro klavír a orchestr č. 3 a Mendelssohnův Koncert č. 2, Chopinův Klavírní koncert č. 2 jsem provedl s Filharmonií Bohuslava Martinů Zlín, s Filharmonií Hradec Králové a s Komorní filharmonií Pardubice. Intenzivně jsem spolupracoval také se souborem Baroco Sempre Giovane, se kterým jsem hrál vícekrát provedl Bachův Koncert f moll a Mozartovi koncerty K 414 a 415, později, během studia na HAMU jsem provedl s Karlovarským Symfonickým orchestrem Mozartův Klavírní koncert K 467, s PKF Prague philharmonia Beethovenův Chorál pro klavír, sbor a orchestr. V posledních letech jsem provedl se Západočeským orchestrem Mariánské lázně, Prokofjevův Klavírní koncert č. 1 a Dvojkoncert pro flétnu a klavír Erwina Schulhoffa, s Plzeňskou filharmonií pak Beethovenův klavírní koncert č. 3. Spolupracoval jsem s dirigenty jako Libor Pešek, István Dénes, Andreas Sebastian Weiser, Charles Olivieri Monroe, Jan Kučera a Marek Šedivý.

Samostatné recitálové programy jsem hrál na mnoha Kruzích Přátel Hudby, nejprve jako sólista "Listiny mladých". Díky této možnosti jsem s mnoha pořadateli navázal trvalejší spolupráci a koncertuji na menších městech intenzivně dodnes. Sólově jsem vystoupil na festivalech Smetanova Litomyšl, Dvořákova Praha, Janáčkův Máj, Svátky hudby Václava Hudečka, Chopinův festival a Hybatele Rezonance. Právě z festivalu Hybatele rezonance přikládám několik částí z recenze:

Cyklus klavírních recitálův Hybatele rezonance síce poznačila pandemická kríza, napokon mal však tak trochu šťastie v nešťastí. Svoju aktuálnu sezónu totiž stihol pred živým publikom ako odštartovať, tak aj ukončiť. Záverečný koncert cyklu sa

uskutočnil 17. júna a patril Lukášovi Klánskému. Tak ako všetci hybatelé rezonance, aj Klánský hral v Anežskom kláštore, na koncertný nástroj firmy C. Bechstein.

Klánský si podľa mňa zostavil program veľmi vhodný pre tento typ podujatia a zároveň taký, v ktorom mohol dobre predviesť svoje silné stránky. Voľbou programu tiež výborne podčiarkol komorný, osobný charakter koncertov tohto koncertného cyklu – a treba tiež poznamenať, že šlo o skutočne príjemné počúvanie. Lukáš Klánský zahral diela Wolfganga Amadea Mozarta, Jana Václava Huga Voříška, Felixu Mendelssohna-Bartholdyho, Roberta Schumanna a Fryderyka Chopina.

Klánský otvoril recitál dvomi drobnými skladbami Wolfganga Amadea Mozarta: Fantáziou d moll KV 397 a Ronom D dur KV 485. V oboch preukázal zmysel pre štýl a obzvlášť premenlivú fantáziu pritom vystaval naozaj starostlivo. V brilantných pasážach tejto skladby som možno očakávala trochu delikátnejší úhoz, celkovo však pojal Klánský túto skladbu presvedčivo: najmä rozjasnené záverečné Allegretto. Podobne si potom počínal aj v nasledujúcom Rone, ktoré sa mu podarilo vykresliť ako odľahčenú, optimistickú kompozíciu.

Voříškova Fantázie dobre ilustruje dobu, v ktorej tento skladateľ tvoril: doznieval klasicizmus, dominanciu si však už získaval emotívnejší romantizmus. Aj Lukáš Klánský k dielu zaiste pristúpil s touto myšlienkou. Výrazové prostriedky volil totiž podľa mňa veľmi adekvátne k danému štýlu. Zaujal ma pritom predovšetkým v prehľadných, prostých miestach, ktoré dokázal podať s dostatočnou invenciou.....

Variations sérieuses patria k obľúbeným kusom od Mendelssohna-Bartholdyho, ani zďaleka ich však nemožno označiť za opočúvané. Na interpretáciu Lukáša Klánského som sa preto tešila: a musím povedať, že práve v tomto kuse sa začalo naplno ukazovať, akým zvukom a technikou Klánský disponuje. Mnohé momenty, najmä tie v basovom registri, zneli plno a farebne, takisto dobre vyzneli aj lyrickejšie momenty. Klánský v tomto diele, myslím si, využil možnosti nástroja znamenite.

Lesné scény Roberta Schumanna sú síce cyklom drobných skladieb, ponúkajú však dostatok priestoru na interpretovú nápaditosť a využitie širokej škály výrazových prostriedkov. Názvy skladieb by nás mohli viesť k očakávaniu trochu naivného, popisného cyklu. Opak je však pravdou: Schumann profiluje skladby veľmi

neokázalo, bez zbytočne úzkej väzby na mimohudobný program. V podaní Lukáša Klánskeho bola každá zo skladieb krátkym „exkurzom“ do inej výrazovej a náladovej roviny. Oceňujem pritom, že Klánský vystaval cyklus naozaj rozmanito, zároveň ho ale udržoval v jednotnej, až intímnej atmosfére. Najviac ma opäť zaujali lyrickejšie časti, kvalitne a s citom však boli zahraté aj extrovertnejšie kusy, napríklad Hostinec.

Záver bol venovaný Chopinovi: jeho dvom nokturnám a slávnej Barkarole. Už v prvom Nokturne F dur op. 15 č. 1 interpret ukázal, že krehkú chopinovskú poetiku má tak povediac „v krvi“. Dojem prirodzeného, nenúteného muzicírovania pretrval aj v Nokturne H dur op. 32 č. 1. V Barkarole potom Lukáš Klánský predviedol pekne vedené pôvabné kantilény a veľa zvukovo pôsobivých miest.

(Lúcia Maloveská, Klasika Plus, 19. 6. 2021)

Dirigování od klavíru

Díky výše zmíněnému úspěchu na soutěži v tomto oboru jsem měl možnost s Komorní filharmonií Pardubice natočit v dvojroli klavíristy a dirigenta Koncerty K 413, 414 a 415 W. A. Mozarta. Celý cyklus vysílala ČT Art pod názvem “Za Mozartem s Lukášem Klánským” v létě 2022 v hlavním vysílacím čase.

Od klavíru jsem dirigoval s Karlovarským symfonickým orchestrem Mozartův koncert K 415 a orchestrální suitu “Měšťák šlechticem” Richarda Strausse. Tohoto koncertu si velice cením z několika důvodů. Toto Straussovo dílo je z pohledu dirigenta velice náročné a pokud se má ještě řídit od klavíru, vyžaduje to od orchestru nesmírně pečlivou přípravu a obrovské nasazení. Věděl jsem, že proces nazkoušení bude náročný a že kromě precizní přípravy mé i jednotlivých hráčů bude potřeba nastolit atmosféru obrovské důvěry a tvořivosti. Od první zkoušky jsem cítil, že nadšení orchestru je veliké a atmosféra nesmírně kreativní. Na koncert i proces zkoušení moc rád vzpomínám.

Se západočeským symfonickým orchestrem jsem nastudoval na koncert abonentní řady “Beethovenský večer”. Jako předehra zazněla předehra Leonora III., od klavíru jsem dirigoval Koncert pro klavír a orchestr č. 3 a ve druhé půli jsem dirigoval 1. Symfonii.

Během Chopinova festivalu v Mariánských lázních v létě 2020 jsme s klavíristou Markem Kozákem provedli oba klavírní koncerty F. Chopina. Od klavíru jsem dirigoval Chopinův Klavírní koncert f moll, v Koncertu e moll jsem řídil Západočeský symfonický orchestr a doprovázel Marka Kozáka.

K nesmírně zajímavému projektu jsem se byl přizván kolegyněmi Sárou Medkovou, Helenou Weiser a Emou Jedličkovou- Gogovou. Na festivalu v Ohridu (Makedonie) jsme se souborem Czech Virtuosi provedli koncerty J. S. Bacha pro jeden, dva, tři i čtyři klavíry (BWV 1055, 1060, 1063 a 1065) Koncert pro jeden a dva klavíry jsem dirigoval, pro tři a čtyři jsem dirigoval od klavíru. Stejný program jsme poté natočili na CD s filharmonii Hradec Králove pod taktovkou Andrese Sebastiana Weisera.

Duo Mráček Klánský

S houslistou Janem Mráčkem jsem začal hrát již během studií na konzervatoři. Se společným recitálem jsme vystoupili na mnoha koncertech. Z nejvýznamnějších bych jmenoval festivaly Pražské Jaro a Dvořákova Praha, ze zahraničí pak festivaly Lago Maggiore, K1/2 8 v Basileji, ClasClas festival ve španělském Vilagarcia de Arousa. V roce 2020 jsme vystoupili v Konzerthaus Berlin. Náš repertoár se skládá z tradičních kusů, jako jsou Sonáty W. A. Mozarta, L. van Beethovena, J. Brahmsa, v zahraničí hojně uvádíme díla Smetany, Dvořáka, Suka či Fibicha, z méně prováděných kusů, které máme na repertoáru bych jmenoval například díla E. W. Korngolda či V. Kalabise. V roce 2016 vydalo hudební nakladatelství Onyx Janovo debutové CD s díly Antonína Dvořáka. Těžiště nahrávky spočívá ve Dvořákově díle pro housle a orchestr, já jsem se připojil k Romantickým kusům pro housle a klavír.

The Four Romantic Pieces – arranged from the Trio for violins and viola that Dvořák wrote as a replacement when one of the intended players could not manage the intended Terzetto – are consistently melodious and make a delightful impression when they are so well played. The piano part is definitely an accompaniment rather than an equal partner but Lukaš Klánský, son of the famous Ivan, plays with a wonderfully light touch to set off Mráček's gorgeous playing.

Tully Potter, Classicalsource.com, 2016

Z českých recenzí našich společných koncertů přikládám další recenze:

Houslista Jan Mráček a klavírista Lukáš Klánský svým provedením naprosto přesvědčili. Každá fráze byla vypracována, rytmus naprosto brilantní, dynamická vyváženost i při otevřeném klavíru naprosto úžasná. Když k tomu umělec přidá nádherně sladký tón (jaký nemá žádný ze současných mladých českých houslistů), krystalická intonace, dokonalé vedení smyčce, skromné vystupování i přirozená muzikalita, je obraz kompletní. Pokud klavírista navíc ví, tak jako tomu bylo na včerejším recitálu, jaký druh úderu a zvukového rejstříku zvolit, jak vycizelovat dynamiku v průběhu dvou taktů, kde zvolit silný, ale medový bas, jak pedalizovat a přitom mít radost ze hry, je interpretace dokonalá.

(Libor Nováček sen., Opera Plus, 19. 9. 2015)

Lukáš Klánský je partnerem, který – ač na sebe nestrhává pozornost – dokáže okouzlit sólovými party, které zazáří, a vzápětí je zase pokorným spoluhráčem.

(Alena Sojková, Klasika Plus, 1. 7. 2021)

V druhém koncertu večera patřila pozornost publika houslistovi Janu Mráčkovi, jehož klavírním partnerem byl ten večer Lukáš Klánský. V dramaturgii padla volba na Brahmovu Sonátu pro housle a klavír, č. 1 op. 78, Dvořákovu Romanci op. 11 a Mazurek op. 49, a závěrem zazněla dvě díla Fritze Kreislera, Preludium a Allegro ve stylu Pugnaniho a Caprice Viennois, op. 2. Již při vstupu na jeviště bylo znát, že přichází dvojice usměvavých, publiku otevřených a od jakékoliv bezduché pódiové manýry oproštěných osobností. Poté se spustil gejzír nádherně procítěných a technicky vrcholně provedených skladeb. V případě Brahmsovy sonáty gratuluji nejen sólistovi, ale také pianistovi, který přednesl svůj part s nepříliš často slýchanou lehkostí! Oba pánové hráli se špetkou mladické drzosti, která se ovšem projevovala vkusně a na pozadí excelentní technické přípravy.

(Irena Černíčková, Harmonie, 21. 9. 2015)

Lobkowicz Trio

S Janem Mráčkem spolupracujeme i v Lobkowicz triu, ještě s violoncellistou Ivanem Vokáčem, zástupcem koncertního mistra violoncell České Filharmonie. Jak jsem již zmínil výše, v různých klavírních triích jsem vystupoval již od dětství. V posledních ročnících mého studia na konzervatoři jsme však utvořili soubor právě s Janem Mráčkem a s Ivanem Vokáčem. Jako zásadní zlom v našem směřování vnímám rok 2013, kdy jsme začali vystupovat pod názvem Lobkowicz trio. Souhlas nám dal pan Jaroslav Lobkowicz, veliký dík za nápad a zprostředkování našeho setkání patří prof. Noemi Zárubové - Pfefermannové.

V roce 2014 jsme získali první cenu a cenu publika na Johannes Brahms International Wettbewerb v Pörschachu. V porotě tehdy zasedala mimo jiných osobností paní Eleanor Hope, ředitelka agentury Interclassica Music Management. Ta se později stala agentkou Jana Mráčka a příležitostně spolupracuje i s Lobkowicz triem.

Úspěch na Brahmsově soutěži nám přinesl vystoupení na koncertě vítězů v Klagenfurtu a vystoupení ve Vídni, následovalo pozvání do dopoledního komorního cyklu Labské filharmonie v Hamburku a na domácí scéně pozvání na Dvořákovu Prahu (2015) a Pražské jaro (2017).

V roce 2019 jsme vystoupili v New Yorku a Washingtonu s českým programem. Do našeho repertoáru patří kromě běžně uváděných skladeb pro toto složení také soudobá česká hudba, jako je například Multikulturní suita Romana Haase, nebo Trio pro housle, violoncello a klavír Otomara Kvěcha.

V roce 2017 jsme byli semifinalisty Haydnovy mezinárodní triové soutěže ve Vídni. Za stejný rok jsme také získali prestižní cenu Českého spolku pro komorní hudbu.

Přikládám recenzi na náš koncert v rámci ČSKH z roku 2015:

Komorní hudba má svojí průzračností neopakovatelné kouzlo. Když zazní v dopoledním čase s takovou přesvědčivostí, radostí a špičkovou interpretací, je to zážitek na celý den. Lobkowicz Trio přeneslo na posluchače požitek ze hry a současně zprostředkovalo mladistvé provedení těch nejkrásnějších děl triové literatury.

To umí jen málokterý soubor. Mozart, Schubert i přídávkový Dvořák se usmívali díky měkkým akcentům, zvonivým zvukům krásného nového nástroje Steinway, jakož i díky přeslaskému zvuku houslí a naprosto vyrovnanému zvuku violoncella z dílny mistra Špidlena. Kde hledat kořeny umu všech mladých umělců a proč bylo vše tak nádherné? Je to především obrovská muzikalita, kterou nelze naučit, a hráč se s ní musí narodit. Je evidentní, že inspirační podněty vycházející z každého člena souboru se přenášejí dál a tvoří narůstající spirálu kouzel a navíc zkrášlují každou frázi. Potom je to láska ke zvuku a touha okamžitě souznět, ba i přímo proniknout do nálady okolních hlasů. Když je technika samozřejmostí, intonace dokonalá, uvolněnost pohybů i držení nástroje ekonomické, přijde následně viditelná radost ze hry, která se dále přenáší.

O Janu Mráčkovi a Lukáši Klánském platí to, co jsem napsal po jejich recitálu v Rudolfinu na Dvořákově Praze. Klavír pod Lukášovými rukama zpívá, zvoní a recituje. Janovy housle připravují degustaci těch nejlepších vyzrálých zvuků ve všech polohách. Není pro mne překvapením, že violoncellista Ivan Vokáč, ač mediálně méně známý, v souboru rovněž září. Jeho všestrannost včetně aktivit v Prague Cello Quartet a České filharmonii (viz jeho cellové sólo v předehře Guillaume Tell) je obdivuhodná. Můžeme být pyšní, že máme takové ryzí muzikanty.

V programu se Klavírní trio B dur Wolfganga Amadea Mozarta stalo nádherným aperitivem a Schubertovo Klavírní trio B dur hlavním chodem opulentní a brilantní hostiny. Studentská kompozice Multikulturní suita Romana Haase se mi jevila – i přes velký úspěch u publika – spíše jako skromnými prostředky komponovaný a téměř klasicistní předčasný zákusek. Jedná se o dílo plné záměrně zvolených nesourodých inspirací od Janáčka přes Piazzollu po čardáš. Členové souboru dílo hráli s velkou chutí, i když bych si dovedl představit na tomto místě raději úpravu Percy Graingera, Clauda Bollinga nebo Ivana Vokáče. Koncert byl velkým zážitkem na celý teplý a slunečný den.

Hodnocení autora glosy: 100 %

Český spolek pro komorní hudbu

Lobkowicz Trio

– Jan Mráček (housle)

– Ivan Vokáč (violoncello)

– Lukáš Klánský (klavír)

7. listopadu 2015 Sál Martinů Lichtenštejnský palác Praha

program:

Wolfgang Amadeus Mozart: Klavírní trio B dur KV 502

Roman Haas: Multikulturní suita

Franz Schubert: Klavírní trio B dur D 898

(Libor Nováček Sen., Opera Plus, 7. 11. 2015)

V březnu 2020 vysílala ČT živě v hlavním vysílacím čase benefiční koncert pro nemocnice z Dvořákovy síně Rudolfiny, pořádaný Českou filharmonií. S Lobkowicz triem jsme zahráli 2. a 3. větu Smetanova tria g moll.

Duo Václav Hudeček a Lukáš Klánský

Moje pravidelná spolupráce s legendárním houslistou Václavem Hudečkem započala v roce 2010, kdy mi dal příležitost, abych jako tehdy čerstvý absolvent konzervatoře korepetoval na jeho kurzech, zvaných Akademie Václava Hudečka v Luhačovicích.

Naši spolupráci bych rozdělil na tři části - jedna je vystupování na koncertech s Václavem, druhá je působení na luhačovické akademii a třetí vystupování s nejúspěšnějšími studenty během celého roku na koncertech, které mají zprostředkované díky svému úspěchu na Akademii.

Díky této nesmírně inspirativní spolupráci mám dnes na repertoáru veliké množství repertoáru pro klavír a housle. S Václavem hrajeme především běžně hraný repertoár, objevil jsem ale díky němu blíž také dílo F. Bendy, jehož sonáty hráváme. Spektrum programu, který odehrají na Luhačovické Akademii je velice bohaté, každý

rok tam doprovázím 16 - 18 aktivních účastníků, vystupuji na čtyřech koncertech, kde vystoupí každý z účastníků a také nejlepší účastníci z let minulých.

Kromě doprovodů mám také v posledních letech na starosti dramaturgii závěrečného koncertu kurzů, což je další velkou zkušeností.

Duo Ivan a Lukáš Klánský

Nejčastěji uváděným dílem, které se svým otcem společně provádíme na koncertních pódiiích jsou Slovanské Tance Antonína Dvořáka. V roce 2013 jsme je provedli v rámci cyklu Světová klavírní tvorba, koncert byl zaznamenán a vzniklo z něj CD, které vyšlo v roce 2014.

Záznam z koncertu, kde jsme Slovanské tance společně provedli poprvé, v roce 2010, je ke shlédnutí na YouTube.

Dále hrajeme skladby Ludwiga van Beethovena, Franze Schuberta, Gabriela Faurého a další. Kompletní provedení obou řad Slovanských tanců jsme kromě ČR uvedli také v Německu a Švýcarsku.

Hru na čtyři ruce považuji za prubířský kámen dokonalého zvládnutí úhozové techniky, jelikož riziko nezřetelnosti či nekultivovaného zvuku je mnohem větší, než při běžné, dvouruční, hře. Proto považuji proces společného nastudování čtyřručního repertoáru za jistou nadstavbu a obohacení mého studia v otcově třídě.

Na dva klavíry s doprovodem orchestru jsme v roce 2011 provedli Mozartův Koncert K 365 a Saint Saensův Karneval zvířat s ČNSO a dirigentem Liborem Peškem.

Spolupráce s dalšími hráči:

Během své koncertní kariéry jsem vystoupil s mnoha dalšími skvělými hráči, jako jsou Leoš Čepický, Jiří Vodička, Josef Špaček, Michal Kaňka, Josef Klusoň, Petr Nouzovský, Jana Boušková, Kateřina Javůrková, Martin Kasík, Bomsori Kim, Offer

Canetti, Pierre - Emmanuel Largeron, Massimo Mercelli a se soubory jako Pražákovo kvarteto, Škampovo kvarteto, Belfiato Quintet či Slowind Quintet. Přikládám zde část z recenze na koncert se Škampovým kvartetem v rámci ČSKH v roce 2022:

Po přestávce se ke kvartetu přidal renomovaný klavírista Lukáš Klánský, aby společně přednesli náročný Klavírní kvintet E dur, op. 15 Ericha Wolfganga Korngolda. Hudba Korngolda, narozeného v Brně roku 1897, se v posledních letech dostává do povědomí širší kulturní veřejnosti.

Klavírní kvintet E dur, op. 15 z roku 1922 reprezentuje Korngolda v období největší komplikovanosti jeho hudební řeči, pro niž je typická bohatá faktura, smysl pro detail a pro nástrojové barvy ve spojení s rozmáchlým pozdně romantickým gestem. Jeho práci s kvintetem lze označit jako orchestrální: využívá nejrůznějších technických možností nástrojů pro vytvoření specifického bohatého zvuku a s klavírem nezachází sólisticky, ale jako s rovnocenným partnerem smyčců (což ale nijak nesnižuje náročnost klavírního partu, ba naopak). Pro interpretaci této skladby se Škampovo kvarteto s Lukášem Klánským ukázali být ideálními hráči. Jejich vzájemná komunikace a soustředěnost byla na vysoké úrovni a přispěla k sevřenému provedení díla, které by při menší zdatnosti interpretů mohlo mít tendenci se rozpadat. Vrcholem skladby i celého koncertu byla rozsáhlá prostřední věta s romanticky dojemným tématem, jejíž výstavbě nezvykle dominují dvě rozsáhlé gradace. Hráči dovedli tuto hudbu provést s patřičnou dávkou vroucího citu i technické uměřenosti a její flažoletové doznívání s barevnými disonantními akordy klavíru dokázalo dovést posluchače až k vzácným momentům hudební extáze. Sólové pasáže jsou ve skladbě svěřeny zejména smyčcům a každý z členů kvarteta se jich ujal s velkou precizností – zejména je nutné pochválit Petru Brabcovou za její provedení kadencí ve finální větě. Svůj smysl pro dramaturgii a promyšlenou interpretaci ukázali hráči i v předavku, v rámci nějž zopakovali část první věty právě doznělého Korngoldova kvintetu. Dojem z díla se tak nenarušil (jak to někdy u předavků bývá), ale naopak posílil, ba zpečetil.

Škampovo kvarteto s Lukášem Klánským připravili pro posluchače v sále Martinů mimořádný hudební zážitek. Těleso působí nesmírně sympaticky a kolegiálně: v jejich interpretaci není ani náznak exhibicionismu, zato je v ní velký smysl pro souhru a pro kolektivní výraz.

(Vojtěch Frank, Opera Plus, 23. 10. 2022)

Zde přikládám úryvek z recenze koncertu, kde jsem doprovázel tři koncertní mistry ČF:

Stopáží největší vklad měl přirozeně Lukáš Klánský, jehož „doprovody“ byly citlivé, empatické, perlivé a technicky spolehlivé. Fazioliho dovedl i doslova rozezpívat. Určitě v něm máme mimořádného klavírního partnera instrumentalistů a pěvců a mohl by být pokračovatelem klavírních legend minulosti (Holeček, Panenka...).

Zároveň velice rád doprovázím vokální hudbu. Pravidelně doprovázím sopranistky Zuzanu Markovou, Barboru Řeřichovou, mezzosopranistku Ester Pavlů, a basbarytonistu Daniela Klánského, mého bratra. Přikládám úryvek z recenze na koncert, kde jsem vystupoval sólově a doprovázel právě Zuzanu Markovou. Koncert se odehrál ve Dvořákově síni Rudolfiny, byl vysílán ČRo a ČT Art, vzhledem k tehdejší covidovým restrikcím se odehrál bez publika v sále.

“Nocturno Des dur, op. 27, č. 2 zahrál Lukáš Klánský s veškerým citem a noblesou, jemné okouzující tóny navodily atmosféru prchavé vzpomínky, letního večera, kde je ve vzduchu něco nevysloveného, nezachytitelného jako sen. Slavné Nocturno Es dur, op. 9, č. 2 vyšperkoval filigránsky jemnými trylky a ozdobami, skladba vyzněla kultivovaně a niterně.

Zlatým hřebem druhé poloviny galakonzertu byla Belliniho Norma, další ze srdečních rolí sopranistky, slavná árie Casta diva... Ah! bello a me ritorna z 1. dějství. Bellini z tohoto skvostného kousku udělal vynalézavé variace, jak potrápít zpěváka všemi způsoby: dlouhé fráze a dynamické oblouky na jeden dech, skoky do výšek v rychlosti a v plné síle, nejrůznější technické dovednosti a nároky. Ostatně Norma je druidská kněžka, takže kouzla s hlasem se očekávají. Zuzana Marková je zvládla na jedničku, ještě k tomu na mikrofon a s klavírem, takže tady se nic neschová. Její hlas je výkonný a ve všech polohách zní vyrovnaně. I když jsme zvyklí na zvuk s velkým orchestrem, její výraz s klavírem jakoby dostal niternější náboj. Klavírní spolupráce Lukáše Klánského byla velmi inspirativní.

(Svatava Barančicová, Opera Plus, 31. 1., 2021)

Zhodnocení dosavadní interpretační činnosti a další vize

Pokud bych za počátek své profesionální kariéry považoval rok 2006, kdy jsem začal vystupovat na koncertech zcela mimo školu či jinou platformu podporující mladé umělce, zkrátka na profesionální smlouvy, pak můžu konstatovat, že jsem odehrál přes 600 koncertů v tuzemsku i zahraničí, s mnoha programy, sólově i v nejrůznějších souborech.

Neustálý zájem pořadatelů, publika a kolegů, kteří mě zvou ke spolupráci, je pro mě nesmírně cenný, inspirující a zavazující.

Zároveň vím, že se moje generace nachází v jistém přechodovém období globálního hudebního trhu. Mnoho pravidel se mění, vítězství v soutěži je někdy méně cenné než dobré public relations, touha západního světa a Asie objevovat umělce dřívějšího východního bloku je logicky výrazně menší než v devadesátých letech. Hudební trh je plný špičkových hráčů z Japonska, Koreji a Číny. Neztratit se v této realitě je občas náročné, já jsem ale měl velké štěstí, že jsem si na prahu dospělosti mnoho pochybností nepřipouštěl. Jakékoliv koncertní příležitosti jsem nejen akceptoval, ale i aktivně vyhledával, a díky dávce štěstí, talentu, který mi byl dán, skvělému pedagogickému vedení, které jsem po celý život měl, podporujícímu prostředí rodiny, a v neposlední řadě také díky píli a odvaze přijímat výzvy, jsem se dostal mezi ty šťastné, kteří mají možnost koncertovat.

Během koncertů, které jsem odehrál, jsem měl možnost zjistit mnoho o působení hudby na posluchače, o fungování lidské psychiky, o kulturním životě v různých místech světa a především o hudbě a jejích vnitřních zákonitostech.

Jako své nejbližší interpretační cíle vidím další zviditelňování díla Jana Václava Huga Voříška (v roce 2025 bude mít dvousetleté výročí úmrtí), chtěl bych natočit kompletní Nocturna F. Chopina, v příští sezoně bych měl natočit CD s kolegou Janem Mráčkem, s Lobkowicz triem máme nasmlouvané koncerty na zahraničních festivalech.

Jak jsem již zmínil, velice rád hraji Brahmovu hudbu. Díky spolupráci s mnoha kolegy už mám na repertoáru téměř celé jeho instrumentální komorní dílo s klavírem, v příštích dvou sezonách bych měl tento komplet dokončit. Prozatím jsem odehrál všechny Brahmovy Sonáty pro klavír a další nástroj (tři houslové, dvě violoncellové, dvě klarinetové/violové,) tři klavírní tria, jeden klavírní kvartet a jeden klavírní kvintet.

Ze současné hudby v příští sezoně uvedu skladbu Otomara Kvěcha "Album. Cyklus jedenácti klavírních momentek posbíraných v okolí mého bydliště".

Co se další koncertní činnosti týká, rád bych nadále hrával na Kruzích přátel hudby, jelikož kulturu na menších městech a obcích považuji za naprosto stejně důležitou, jako jsou festivaly ve velkých městech. Hudba je univerzální jazyk a by měla být přístupná v co možná nejvyšší kvalitě v hlavním městě i v malé obci na periferii.

Nahrávací činnost

LUKÁŠ KLÁNSKÝ, PIANO RECITAL

Onta 2009

Bach, Beethoven, Chopin.

CLAVIATURES: MODERN CHAMBER WORKS

Navona 2011

Kompilační CD více skladatelů i interpretů

MIKHAIL GLINKA - GRAN SESSTETO ORIGINALE, DIVERTIMENTO BRILLANTE

Praga Digitalis 2012

Pražákovo kvarteto, Pavel Nejtek, Lukáš Klánský.

Oceněno pěti hvězdičkami Diapason.

ANTONÍN DVOŘÁK - SLOVANSKÉ TANCE - IVAN A LUKÁŠ KLÁNSKÝ

Český rozhlas 2013, Radioservis a.s. 2014,

Záznam z živého koncertu v Rudolfinu, vydaný společností Radio servis.

PIANO FORTE THE NEXT GENERATION

Gramola 2016, 99126

Jedná se dvoj cd, na kterém je zaznamenán recitál pěti klavíristů (kromě mě Peter Nágel, Fölöp Ránki, Tim Jančar, Julia Kociuban) Jednalo se o zástupce zemí V4 a Rakouska. Každý z nás měl recitál ve Vídni, v Barokním sále vídeňské radnice. Výběr z našich recitálů je obsahem této nahrávky. Já hraji první řadu z cyklu Po zarostlém chodníčku Leoše Janáčka a Sonatu č. 5 Luboše Fišera.

JAN MRÁČEK - DVOŘÁK VIOLIN CONCERTO, MAZUREK, ROMANCE, FOUR ROMANTIC PIECES

PM Classics Ltd. 2016

Jan Mráček, James Judd, ČNSO, Lukáš Klánský

JOHAN SEBASTIAN BACH - KONCERTY PRO 1 - 4 KLAVÍRY.

Nahrávka projektu, který popisují výše v této reflexi.

LOBKOWICZ TRIO - BEETHOVEN, VOŘÍŠEK

Rubicon classics, 2022

Lobkowicz Trio, JFO, Petr Popelka

V Českém rozhlase, České televizi a televizi Noe je mnoho živých i studiových nahrávek, na kterých jsem se podílel.

Pedagogická činnost

Již během studia na HAMU jsem byl zaměstnaný na Gymnáziu a hudební škole hlavního města Prahy jako korepetitor. Práce, která je mnoha klavírista podceňována, nebo i odmítána, mě naopak přinesla nesmírné množství cenných zkušeností. Korepetoval jsem na všech odděleních (dechové, smyčcové i pěvecké).

Díky této práci jsem zahrál obrovské množství různorodého repertoáru, které jsem musel nastudovat v poměrně krátkém čase. Zároveň jsem poznal mnoho pedagogických přístupů. Jako korepetitor, který je často pomyslnou spojkou mezi pedagogem hlavního oboru a jeho studentem, jsem si mohl velice dobře ověřit, jak který způsob výuky funguje, co studenti jak vnímají a jaký typ pokynů vede k co nejefektivnější práci. Měl jsem možnost při práci pozorovat (a aktivně se jí účastnit) pedagogické osobnosti, jako je klarinetista prof. Milan Polák, fagotista Lukáš Kořínek, nebo houslista Jiří Fišer.

Když jsem o pár let později začal vyučovat hlavní obor klavír, ať už na GMHS nebo na Konzervatoři v Plzni, měl jsem možnost ověřit si, jaký způsob je mi vlastní. Během prvních let jsem především sbíral zkušenosti a jistě udělal mnoho chyb, snažil jsem se ale vždy ctít základní myšlenky, se kterými jsem do pedagogického procesu vstupoval - studenty pozitivně motivovat, býti jim spíše průvodcem a rádcem, než arbitrem, a v každém vidět jeho individualitu.

V mých pedagogických začátcích na GMHS mi byl nesmírnou oporou a inspirací kolega Peter Toperczer ml., který mi byl a je vždy schopen poradit jak s odbornou, tak lidskou stránkou jakéhokoliv problému. Naše velice blízká spolupráce trvá do dnešní doby a své studenty si často vzájemně poslechneme a vyměňujeme si různé poznatky.

Po nějaké době učení jsem se především zaměřil na to, abych každému studentovi poskytl "na míru" to, co potřebuje. Vzhledem k povaze gymnaziálního studia je škála možností a motivací studentů velice široká. Naučil jsem se velice rozlišovat mezi tím, kdo se chce zúčastňovat soutěží a směřuje ke studiu na vysoké hudební škole, toho, kdo chce být dobrým aktivním hráčem, byť třeba ne profesionálním, a tím, kdo bude "pouze" poučeným posluchačem. Pochopil jsem, že tyto skupiny jsou stejně důležité

a že student bez profesionálních ambicí není o nic menší výzva pro pedagoga. Tato pestrost práce mi otevřela mnoho rozhledů a obohatila mé vnímání umění jako jedné ze základních součástí vyspělé společnosti.

Na vysoké hudební škole je samozřejmě profesionální zájem předpokladem, i zde se ale snažím své studenty podporovat v tom, aby hledali svou silnou stránku a tu rozvíjeli nejpečlivěji. Strategie, kterou bych parafrázoval “počkám do absolventského koncertu, zda se nestanu slavným sólistou a poté se uvidí” je chybná profesně a dle mého názoru i lidsky. Vedu studenty k tomu, aby již během studia získávali různorodé zkušenosti a aby rozvíjeli ty oblasti, ve kterých se jim daří, mají dobré výsledky a cítí se v nich jistě. Snažím se své studenty na střední i vysoké škole podporovat v samostatném, kritickém myšlení, v navštěvování kurzů a masterclassů, poslouchání nahrávek, navštěvování koncertů a aktivním hledání si svého místa v uměleckém světě.

Zároveň je třeba, aby velké množství aktivit, názorů a vzorů nevedlo (především u mladších studentů) k nejistotě a pocitu, že jsou bez jasného vedení. Hledání rovnováhy mezi pocitem svobody a pocitem jistoty je dávný filozofický problém. Snažím se studentům nastavit mantinely velice široké, zároveň je ale rozhodně udržet v rámci nich.

Mezi mé úspěšné studenty patří Michaela Augustinová, Matyáš Meinczinger (v mé třídě absolvoval GMHS, nyní na HAMU studuje u doc. Martina Kasíka), Matěj Pinkas, Jan Čmejla (oba GMHS). V současné době z mé třídy na HAMU má nejvíce úspěchů Eva Strejcová (2. cena na mezinárodní soutěži Gustava Mahlera v Jihlavě 2022, čestné uznání na Mezinárodní soutěži L. Janáčka v Brně 2022), uspěla i v konkurzu o vystoupení s Janáčkovou filharmonií Ostrava, se kterou v lednu 2024 provede Chopinův Koncert pro klavír a orchestr f moll.

Letní kurzy

Klavírní kurzy v Mikulově

Na klavírních kurzech v Mikulově působím teprve dva roky. Byl jsem přizván, abych doplnil pedagogický tým ve složení Karel Košárek, Helena Suchárová - Weiser, Hana

Berger, Peter Toperczer ml. a Jana Labašová. Úroveň účastníků těchto kurzů je vynikající a výuka hlavního oboru se kombinuje s výukou improvizace, které je věnován celý jeden koncert. Jako doplňkový program kurzů jsou i koncerty a přednášky. V roce 2022 jsem zde vystoupil s přednáškou o notovém zápisu a jeho čtení, která se stala základem pro přednášku, kterou bych se rád ucházel o docenturu.

O těchto kurzech psal recenzi Milan Bátor:

O nic jiného vlastně v Mikulově nejde, než stát se sám sebou. Vedou k tomu různé cesty: od improvizace přes sborový zpěv po pohybovou výchovu. Klíčovou roli má samozřejmě několik hodin s konkrétními zvolenými klavírními lektory, kteří ostatně dobře vědí, že zlepšit sami sebe můžeme jen my. Nikdo jiný. Oni nám mohou jen poradit, jak na to, zbytek už je na nás samotných.

*Mezi lektory mikulovských klavírních kurzů jsou osobnosti všeobecně známé a respektované. **Karel Košárek, Helena Suchárová-Weiser, Lukáš Klánský, Peter Toperczer ml., Hana Berger a Jana Labašová.** Každého z nich byla radost sledovat, jak hezky k dětem a studentům přistupují. Jak v nich otevírají nové obzory, přivádějí je k jinému zvuku a větší barevnosti, k slyšení klavíru jako celého orchestru.*

(Milan Bátor, KlasikaPlus, 28. srpna 2022)

Geneva String Academy

Působím jako pedagog komorní hry a korepetitor na letní akademii v Ženevě. Doprovázím třídu houslisty Sergeye Ostrovskeho. Komorní soubory jsou na této akademii vždy složeny ze studentů i pedagogů, což považuji za naprosto vynikající model, který bych rád uplatnil v jednotlivých projektech i na Katedře komorní hry HAMU. Sám mám tu zkušenost, že nejvíce jsem se naučil od lidí, se kterými jsem měl možnost hrát. Společná výuka ze Sergejem Ostrovským je pro mě nesmírně inspirativní. Sergej je primářiem Aviv quartet, po mnoho let byl koncertním mistrem Orchestre de la Swiss - Romande, působí jako pedagog na Haute école de Musique de Geneve. Zde přikládám doporučení, které mi Sergey napsal:

HAUTE ECOLE DE MUSIQUE DE GENEVE

SERGEY OSTROVSKY

**Professor of Violin of
HEM de Geneve
First Violinist of the
Aviv Quartet
Artistic Director of
Solistes of Neuchatel
Chamber orchestra
Artistic director of
Geneva International
String Academy**

**Sergeyost@gmail.com
+41765686228
www.avivquartet.com
www.sergeyostrovsky.com
https://
genevastringacademy.com/**

Lukáš Klánský-pianist

To whom it may concern

I have met this wonderful musician, last year in Prague, where we played a bit sonatas, and I have invited Mr.Klánský to our festival in Switzerland, Geneva International String Academy 2022, where Mr. Klánský played with violin class students and have coached , playing along, Antonin Dvorak Piano Quintet op.81.

Both as a pianist and as a Chamber music coach , he has inspired the young musicians in the best way, making them feel confident and inspired to make music together.

Working with this wonderful musician is an pure pleasure, and I recommend him as a professor and a musical partner for any Institution or a festival.

If you have any further questions, please don't hesitate to contact me

Sincerely

Sergey Ostrovsky

Masterclassy

Pravidelně vyučuji na masterclassech v různých ZUŠ v ČR. (Například ZUŠ Trutnov, ZUŠ Poděbrady, ZUŠ Uherské hradiště, ZUŠ Šternberk).

V létě 2015 jsem týden vyučoval v rámci programu Erasmus na Conservatorio Superior de Música de A Coruña.

Poroty

Jak porotce jsem působil na různých soutěžích, například soutěž ZUŠ v oboru komorní hra, krajské kolo Praha, 2023, Bachovská cesta Dobřany 2021, soutěž ZUŠ, klavír, okres Praha - Západ 2020, kde jsem plnil funkci předsedy poroty.

Přednášky

Jako přednášející jsem opakovaně vystoupil na Klavírních v sobotách v Brně, festivalu Gradus ad Parnassum v Ostravě, nebo Klavírních kurzech v Mikulově. Zde přikládám část recenzi na mé působení na ostravském festivalu:

“Klavírista a dirigent Lukáš Klánský v trojroli na festivalu Gradus ad Parnassum Festival, který se věnuje klavírní tvorbě pro děti, přivítal žáky a učitele základních uměleckých škol Moravskoslezského kraje. V samotném závěru zimního semestru proběhl na Fakultě umění 5. ročník Festivalu zaměřeného na klavírní literaturu, pedagogiku a interpretaci. Letošní ročník byl věnován českým klasikům. Hlavním lektorem klavírního semináře byl pedagog hudebního gymnázia a AMU v Praze Lukáš Klánský. Pracoval s jedenácti dětmi ze ZUŠ převážně z Havířova, ale také z Třince, Hlučína, Bohumína a Zlína a se studentkami z Katedry klávesových nástrojů FU OU Šárkou Baštovou a Šárkou Chaloupkovou. Lukáš Klánský vystoupil na tomto ročníku v trojroli – pedagoga, přednášejícího a interpreta. Pro přítomné pedagogy ZUŠ, studenty a návštěvníky přednášel o životě a díle Jana Václava Hugo Voříška a jeho dvě skladby také zahrál v závěru koncertu. Lukáš Klánský je nejen vynikající klavírista, ale také dirigent. Během semináře jsme byli vícekrát svědky jeho precizní instrumentální představy přesahující rámec klavíru a také trefného srovnání orchestrálních a klavírních kompozic J. V. H. Voříška během přednášky.”

(Michaela Vachalová, 11. února 2020, alive.osu.cz)

Zkušenosti z akademické samosprávy

Život na vysoké škole s sebou nenesení vždy jen uměleckou a pedagogickou činnost. Osobně jsem se účasti na chodu školy vždy rád podílel, a to už od dob studia, kdy jsem poprvé zasedl v akademickém senátu. Zasedal jsem v senátech AMU i HAMU a to nejdříve za studentskou, později za pedagogickou komoru. V senátu AMU jsem byl v letech 2021 - 2022 členem legislativní komise, 2017 - 2020 jsem byl členem komise pro vnitřní hodnocení.

Závěr

V tomto bodě se má sebereflexe blíží ke konci. Pokud přijmeme cyklické vnímání světa za své, je mezi úvodem a závěrem větší blízkost, než se z lineárního pohledu zdá. Opět tedy, jako na začátku, není snadné stručně zhodnotit sám sebe. Z toho, co jsem výše napsal, by se snad dalo tvrdit, že jsem klavírista s poměrně bohatou pódiovou zkušeností sólistickou i komorní. Mé vnímání hudby je silně ovlivněno i studiem dirigování a zájmem o skladbu.

Měl jsem možnost poznat mnoho různých přístupů k hudbě i k výuce. Poznal jsem v životě mnoho inspirativních pedagogů. Jmenoval bych ještě jednou mé tři pedagogy klavíru, Růženu Učňovou, Evu Boguniovou a Ivana Klánského. Od každého z nich bych rád předával dále jejich odborné poznatky i nadšení pro hudbu.

Pedagogice se věnuji již mnoho let, od roku 2016 je mou převažující pracovní náplní. Mé působení na vysoké škole považuji za poslání, které mě nesmírně naplňuje. Zpětná vazba, kterou získávám od studentů, a jejich zájem o studium v mé třídě je pro mě velkou odměnou a motivací do další práce. Aktivně se věnuji i organizačním činnostem náležitým k vysoké škole a přicházím s novými nápady pro katedru klávesových nástrojů.

Věřím, že mé hobby, tedy četba literatury o psychologii, estetice, dějinách umění, filozofii a antropologii je nejen příjemným koníčkem, ale také obohacením mého pohledu na hudbu a potažmo pohledu mých studentů. Baví mě spojovat poznatky ze zdánlivě nesouvisejících oborů a zjišťovat, zda se dají aplikovat na hudbu či konkrétně hru na klavír. Pro zajímavost uvedu dva příklady - mnoho mých domněnek z oblasti pedagogiky jsem si potvrdil četbou rozhovorů se sportovním komentátorem Jaromírem Bosákem, který hovořil o věku, ve kterém mladí hráči potřebují mít možnost dělat chyby. Mnoho o fungování těla a vnímání času během koncertního výkonu jsem si uvědomil při četbě knihy Malcolma Gladwella Mžik. Na příkladu chyb pilotů či vrcholových sportovců se dá zjistit mnoho o tom, co prožíváme na pódiu. A především se dá díky tomu mnohým zbytečným chybám předejít. Schopnost aplikovat různorodé poznatky pro svou konkrétní činnost považuji za své hobby a zároveň za svou silnou stránku.

Přesto, že mě velice baví a naplňuje i výuka na střední hudební škole, působení na vysoké škole je přeci jen to, co je mi nejbližší. Mám dojem, že můj osobnostní profil a mé profesní zkušenosti účelům vysokoškolské výuky vyhovují.

Nepřísluší mi hodnotit, zda je má odbornost a zkušenost dostatečná, rozhodně ale vím, že mám do další práce na fakultě velkou chuť a motivaci. Titulu docenta bych si moc vážil a byl by pro mě potvrzením, že má pedagogická činnost se ubírá správným směrem.

Odb. As. MgA. Lukáš Klánský, PhD.